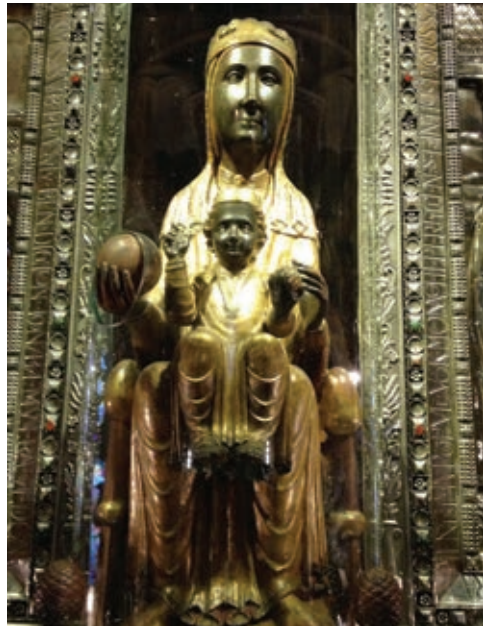

Ressò

Abril 13

*Els sants patrons de Catalunya, Sant Jordi i la Moreneta
(23 i 27 d'abril)*

vidaCreixent

MOVIMENT CRISTIÀ
DE GENT GRAN

El goig del seguiment

Per començar convé recollir aquestes paraules del temari “*tot l’Evangeli és una invitació a l’alegria i ens fa veure que la tristesa o el pessimisme no casen gens en la vida d’un seguidor de Jesús* (pag.76). Ja tenim doncs una zona prohibida en el seguiment del Senyor: la tristesa i el pessimisme.

Totes les coses necessiten la seva **clau de interpretació** des del Misteri, la vida o la música poso per cas. Si no s’utilitza **la clau** corresponent no es farà una interpretació correcte. Dons bé, penso que per fruit del goig del seguiment de Jesús cal interpretar la vida en **clau de vocació**. La meua vida ha de respondre a una crida.

Déu sempre crida, però cal saber-lo escoltar, cal fer atenció, evitar massa renous, fer silenci, apropar-se per dialogar, tenir ben obert sobretot el cor, però també les orelles i els ulls. Déu se’ns manifesta mitjançant la **paraula** i els **esdeveniments**.

En el seguiment de Jesús, quan les paraules resultin massa dures o els fets excessivament dolorosos, hi cap el goig? La resposta positiva se troba en la paraula **fidelitat**, que vol dir que el seguiment es fa **per amor**. I en l’amor sols hi fa estada el goig i l’alegria.

*“Jo som la llum del món, diu Jesús. El qui **em segueix** no caminarà a les fosques, si no que tindrà la llum de la vida” (Jn. 8,12)*

*Mn. Pau Oliver
Consiliari bisbat de Mallorca*

© Vida Creixent
Ribadeneyra 6, 6è - 08002 Barcelona
08002 Barcelona
Tel. 93 412 21 20
info@vidacreixent.org
www.vidacreixent.org
Secretaria: Tardes d’17:00 a 19:00h

Text de la fotografia de portada:
Patrons de Catalunya

Dipòsit legal: B. 8.204-2007
Disseny: Dfinis Design
Maquetació: David Albarracín

Espai de reflexió i silenci

La Comunitat de Taizé

Com tots sabeu, la Comunitat de Taizé ens és un referent, especialment a casa nostra, de l'acolliment, de l'espiritualitat i del diàleg entre les diverses confessions cristianes. De Taizé en surt un desig de descobrir i viure una cosa molt senzilla: l'experiència de Déu en nosaltres i al nostre voltant. Us poso una de les seves pregàries de Quaresma.

Pregària de lloança de la comunitat de Taizé

Crist, fidel fins a la mort, tu ens assenyaes el camí més gran...
Crist, prenent sobre teu el pes del pecat, ens reveles el camí de la bondat...
Crist, pregant pels qui et varen crucificar, ens portes vers el perdó sense límits...
Crist, obrint al paradís al lladre penedit, encens en nosaltres l'esperança...
Crist, vine a ajudar-nos en la nostra manca de fe...
Crist, crea per a nosaltres un cor pur, renova i consolida el nostre esperit...
Crist, cerca per a nosaltres la teva Paraula, que ella habiti i ens guardi sempre...

Xavier Moretó
vice-conciliari de Vida Creixent de Barcelona

Ho ha dit...

Divendres Sant! Tu saps parlar-nos, en llenguatge mut, dels grans amors que existeixen i que com mans inhàbils dins la tenebra, no podem mai abastar. Tu ens recordes la tràgica soledat de la Verge, òrfena de l'Únic fill. Tu ens dius que en el curs de l'any hi ha un dia que el món -frenètic i renouer- para el seu ritme. I esclata -oh, paradoxa!- amb un gemec de silenci. I sense el silenci, el corprenedor silenci del Divendres Sant, la nostra vida no tindria norma i sentit.

Leandre Amigó (1907-2005), crític literari, narrador, periodista

A sant Jordi se'l representa com a vencedor en la lluita contra el Drac i també com a defensor d'una donzella. Sens dubte que en això hi ha una bona dosi de llegenda. Però, almenys, el seu patronatge ens hauria d'estimular a lluitar contra el Drac, és a dir, contra el mal, contra tota mena de mal i també a estar sempre al costat dels dèbils i indefensos. Renovar aquest doble compromís és una bon manera de celebrar la festa del nostre patró.

Lluís Armengol i Bernis, s.j. Mort ja fa uns anys, va estar vinculat a moviments de grups de matrimonis, escola de pares, viudes i separades.

Un Papa revolucionari?

Ja tenim un nou Papa! *Habemus papam!* Després de la renúncia del Benet XVI –una decisió força sorprenent i sobtada tenint en compte el tarannà d’una institució com l’Església– els cardenals reunits en Conclave ens han escollit el successor de Pere. Sobre aquesta elecció “planava” la idea d’escollir un Papa que fos capaç de dur a terme una autèntica reforma de l’Església, sobretot a nivell intern.

Després dels escàndols dels abusos d’infants i dels documents secrets descoberts en els darrers anys, calia “fer neteja”. L’Església, per causa d’aquests *afairs*, estava perdent credibilitat i, el que és més greu, estava “perdent pistonada” en la tasca d’evangelització. En resum, els cardenals ho tenien clar: calia escollir algú que duqués a terme la reforma iniciada per Benet XVI i que –segons deixava entreveure el mateix Papa Benet– li havia costat el càrrec per esgotament... I vet aquí que els cardenals fan una aposta valenta i es decideixen per un Papa diferent. L’escollit, el cardinal Bergoglio, no para de trencar esquemes. D’entrada, un Papa argentí i jesuïta, el primer sud-americà i el primer jesuïta. Però el més impactant és el seu tarannà, el seu estil, els seus gestos... Un Papa que escull el nom de Francesc –en referència a Francesc d’Assís–, que és auster i senzill –no ha volgut posar-se les sabates vermelles de Papa–, que rebutja els privilegis –no vol cotxe oficial, paga ell mateix l’hotel, porta la seva creu de fusta, no vol el bàcul d’or del seu antecessor... –. Un Papa que parla de forma planera, que –per desesperació dels “seguratas” del Vaticà– s’apropa a la gent, que vol abraçar-los, tocar-los, parlar amb ells... Un Papa que aprofita tota ocasió per guanyar-se al qui té al davant. En l’audiència amb els 6000 periodistes que varen cobrir el Conclave, després de fer broma dient-los “com heu pensat, eh?” els hi va dir: “sé que entre vosaltres n’hi ha que no creuen. Per això, per respecte a vosaltres, us beneiré en silenci...”. Amb aquestes senzilles paraules se’ls va literalment “ficar a la butxaca” i això, en un món tan mediàtic com el nostre, és fonamental... És un detall que diu molt del seu estil.

Per tot plegat, crec que els cardenals l’han encertat. Calia algú que, d’alguna forma, fes tornar a l’Església als orígens. En l’actualitat, els gestos de despreniment i humilitat arriben molt més a la gent, especialment entre els allunyats o, millor encara, els distanciat. El nostre Concili Provincial Tarraconense del 1995 ja va fer notar que es més adient parlar de *distanciats*, perquè també nosaltres, d’alguna forma, ens hi hem allunyat... Serà aquest el Papa de l’apropament?

Xavier Moretó, vice-conciliari de Vida Creixent

Francesc, el Bisbe de Roma

És així com li agrada dir-se, com s'ha autoproclamat i ho ha fet notar en diferents trobades amb el poble. Parlem del nou Pontífex, que el cor de la humanitat creient, i fins i tot no creient, ha rebut amb un gest de sorpresa i alliberament. I això fa més remarcable que mai l'abdicació de l'anterior pontífex, que per la seva dignificació i senzillesa ha multiplicat els efectes saludables que han anat preparant l'elecció de Francesc.

Ens ha sorprès, ens ha captivat l'atenció, ens ha fet suggerir un somriure i un interès multiplicat en pocs dies de viure el seu servei a l'Església. Fins i tot, i és potser una sensació molt personal, ha fet reviure aquells dies en què Joan

XXIII ens va mostrar el cantó bo, imaginatiu i valent del Vaticà II. Hi ha quelcom de natural, espontani (o potser calculadament espontani) en molts dels seus detalls, visites, gestos i intervencions. Sembla que vulgui trencar motllos en certs aspectes de la rutinària i immovilista forma de pensar, ser i actuar de la ínclita Cúria Romana que tants obstacles posa a la mentalitat popular de tanta gent que sospira per una nova imatge de l'Església...

Dues fonts d'espiritualitat emmarquen el tarannà més profund de Francesc. La seva devoció al sant d'Assís, pel seu compromís amb el món de la pobresa i la marginació, l'ecologia i una

espiritualitat senzilla i espontània. Tot això són detalls que combreguen amb moltíssimes necessitats de la societat d'avui, aquella que conserva els valors d'una humanització i una sintonia amb la bondat natural de les persones. Sense oblidar que Francesc d' Assís va ser un autèntic profeta de la renovació de l'Església del seu temps, quan li va cantar les quaranta a més d'un il·lustre purpurat, com es deia abans...

La segona font és la seva condició de jesuïta, de persona amb una concreta formació teològica, una sensibilització per la teologia de l'alliberament, la preocupació per buscar i trobar Déu en totes les coses, el compromís amb el món d'avui, la capacitat de discerniment i tantes altres virtuts de l'espiritualitat de sant Ignasi i els seus companys. Ell se'n sent afavorit d'aquesta herència, tota

ella amarada de fe i justícia, de mística i missió apostòlica.

Els signes que ens ha manifestat Francesc són meravellosos, lliures, deliciosos, entusiastes i enyorats de feia molt temps. Només desitgem, - i haurem de pregar molt perquè se senti fort i valent - que, quan arribin les grans decisions, quan hagi de donar davant dels homes i dones d'avui respostes transcendents als grans problemes que l'Església té plantejats (en especial la Cúria Romana), també tingui la llibertat d'esperit que ara manifesta. Però estem segurs que aquell pensament de sant Joan, "la Veritat us farà lliures" el guiarà en les seves decisions.

Ho esperem de la seva fortalesa d'ànim i el seu compromís.

Francesc Roma sj

Col·laboracions

XXVII Trobada Interdiocesana de Vida Creixent a Lleida

La Seu Vella de Lleida serà el punt de trobada per la Interdiocesana de Vida Creixent el dimecres 8 de maig.

El programa de la jornada serà el següent:

10:00 h. Arribada a Lleida i pujada a la Seu Vella.

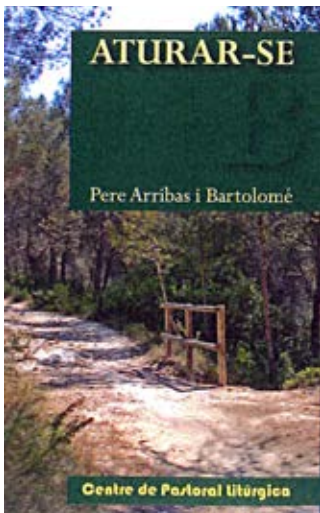
12:00 h. Eucaristia presidida pel bisbe de Lleida Mons. Joan Piris Frígola.

14:30 h. Dinar de germanor a la Fonda del Nastasi.

17:30 h. Comiat de la jornada.

BARCELONA	934 122 120	SOLSONA	973 531 019
GIRONA	972 861 073	TARRAGONA	977 223 268
LLEIDA	629 707 770	TORTOSA	629 110 958
MALLORCA	971 463 565	URCELL/AND	00 376 825 264
MENORCA	971 361 611	VIC	938 513 526

Aturar-se de Pere Arribas i Bartolomé

Aquest llibre, és un recull de “reflexions”, de l’Evangeli de Sant Marc, any litúrgic B. Del diaca permanent Pere Arribas i Bartolomé, el preu és de 10 euros.

El trobareu a la secretaria.

VIII Trobada Diocesana de Vida Creixent a Mollerussa

El dia 28 de febrer va tenir lloc a Mollerussa la trobada anual del Moviment Cristià de Gent Gran «Vida Creixent».

Un any més ens hem reunit amb joia la gent gran, la gent que posem vida als anys. Aquest any la trobada ha tingut lloc a la bonica ciutat de Mollerussa, on hem pogut gaudir plenament d'aquesta diada. Hem estat molt ben acollits en tots els llocs on ha transcorregut aquest acte (local social, col·legi del Carme i el Resquitx). Donem les gràcies als organitzadors.

A dos quarts d'onze començà l'assemblea, amb Mn. Josep Torres que va dirigir la pregària, pensant de manera singular en Benet XVI. El dia era especial, el Papa es recollia a Castel Gandolfo.

En Josep M. Creus, coordinador de Vida Creixent del bisbat de Solsona, va donar la benvinguda a tots els participants arribats de tot Catalunya i Andorra. Va manifestar la seva satisfacció pel nous grups que últimament s'han format a Tàrraga i a Bellpuig. El nostre moviment ja ha arribat a divuit pobles del bisbat i compta amb vint-i-tres grups. El seu repte és que no quedi cap poble on no hi hagi la presència del nostre moviment.

Desitgem que aquestes trobades, reafirmen els llaços d'amistat per a poder ajudar l'Església, sentint-nos evangelitzadors i així transmetent l'amor que Déu ha posat dins el nostre cor. En Sergi Òliba ens parlà del Sant Pare, de la importància de la seva renúncia. Ens va fer una reflexió sobre la nostra fe i la de la nostra família, la crisi de l'Església, la missió que té amb els més pobres, la tasca que duu a terme mitjançant Càritas i altres associacions.

El senyor bisbe, Mons. Xavier Novell, el qual acabava d'arribar de Roma amb motiu del comiat del Sant Pare, va manifestar molt entusiasme amb el moviment i donà tot d'orientacions per a dur a terme la nostra tasca. Va demanar que fem molta pregària, que és una manera d'arribar a Déu i als altres. Esperem complir el seu desig.

En acabar l'assemblea va tenir lloc la missa, concelebrada pel bisbe, cinc sacerdots i tres

Col·laboracions

diaques, al col·legi del Carme. Aquesta celebració va ser molt participada. Feia goig de veure aquella església tan plena de la gent de Vida Creixent. Donem-ne gràcies a Déu. En sortir ens esperava la fotografia familiar i un bon dinar al restaurant Resquitx. En resum, aquesta trobada ha estat molt viscuda i esperem que ens il·lusioni per a retrobar-nos el mes de maig a Lleida i prosseguir la tasca que el nostre bisbe espera de tots nosaltres, amb l'ajuda de Déu.

XXII Trobada Diocesana de Vida Creixent a Roses

Dimecres 13 de març, a Roses, s'ha celebrat un any més la Trobada diocesana de Vida Creixent. D'entre altres activitats, a les 10 del matí ha començat la visita a la Ciutadella, declarada conjunt històrico-artístic en 1961, la Ciutadella, reuneix vestigis de diferents ocupacions dels últims tretze segles. La fortificació militar, amb la monumental porta de mar, és un recinte de 131.480 m² d'estil renaixentista construït en 1543. A les 12 del migdia, a l'església parroquial de Santa Maria Assumpta de Roses, hi ha hagut assemblea general, en què han pres la paraula el Rector de la parròquia Mn. Josep Gispert, el president de la diòcesis gironina Sr. Pere Canaleta, el president Interdiocesà Sr. Sergi Òliba, la Sra. Montserrat Puigdemont de Palamós, en representació del grup nou, el Sr. Pere Bohigues en representació

del Consell Parroquial de Roses, la Sra. Montserrat Mindan, 1r. tinent d'alcalde, en representació de l'ajuntament de Roses i el consiliari del bisbat Mn. Ramon Oller.

A les 12'30 hores, celebració de l'Eucaristia, presidida pel bisbe titular de la diòcesis Mons. Francesc Pardo, Concelebrada pel bisbe emèrit Mons. Carles Soler, vint-i-cinc consiliaris i tres diaques permanents i la qual assistiren més de cinc-centes persones. A les 14'00 hores, dinar de germanor, a la plaça de Frederic Rahola, amb una participació de 380 persones.

Deu autocars han desplaçat la gent en un dia nuvolat, però sense pluja, i en què ha quedat ganes de poder compartir altre cop una diada tant assenyada.

Els patrons de Catalunya

Sant Jordi

Sant Jordi es el patró de Catalunya. També ho es de molts països i ciutats importants com Nàpols, Beirut, Gènova, Anglaterra, Venècia, entre altres. Encara que en la llegenda de Sant Jordi, es coneix com un cavaller, es creu que va ser un soldat romà que va venir de Cappadòcia a l'Àsia Menor. Pel que sembla va viure en temps de l'Emperador Dioclecià, 245-313 dC, i va arribar a convertir-se en un oficial de cavalleria d'alt rang, però en el seu moment es va negar a perseguir el cristians pel que que va patir tortura i mort. La seva llegenda data des de el segle XII i és escrita per Iacopo da Varazze, en la seva obra "La Llegenda Auria", que es va anar divulgant per tot Europa i matisant segons la regió en què es comptava.

La seva diada es el 23 d'abril, diada en que se celebra la festa del llibre i la rosa en tot Catalunya.

La rosa vermella simbolitza la sang que va brollar del drac (llegenda del drac i la princesa) i el llibre, s'associa a la commemoració de la mort i enterrament de dos grans autors, Miguel de Cervantes i William Shakespeare.

Mare de Déu de Montserrat

La Mare de Déu de Montserrat, coneguda popularment **la Moreneta**, és la patrona de Catalunya. Està situada al monestir de Montserrat, és un símbol per a Catalunya i s'ha convertit en un punt de pelegrinatge per a creients i de visita obligada per als turistes.

La primera imatge de la Mare de Déu fou trobada per uns pastors l'any 880. La imatge que es venera en l'actualitat és una talla romànica del segle XII realitzada en fusta d'álber i de faig. Representa la Mare de Déu amb el nen assegut a la falda i mesura 95 centímetres d'alçada. A la mà dreta sosté una esfera que simbolitza l'univers; el nen té la mà dreta alçada en senyal de benedicció mentre que a la mà esquerra sosté una esfera que recorda una pinya, signe de fecunditat i vida perenne. A excepció de la cara i de les mans de Maria i el nen, la imatge és daurada. La mare de Déu, no obstant, és de color negre, fet que li ha donat l'apel·latiu popular de "la Moreneta". L'origen d'aquest ennegriment de la talla es creu que es deu al fum de les espelmes que durant segles se li han col·locat als peus per venerar-la.

La seva festivitat se celebra el 27 d'abril.

Narcís

Cultura

S'apropa **Sant Jordi**, sinònim de roses i llibres. Aquí donarem una mini llista de novetats per ajudar-vos a escollir el regal per a la vostra parella o per als vostres éssers estimats.

Joan Barril. *Sobre la felicitat*. Barcelona: edicions 62, 2013

Segons diu el mateix autor, el llibre és un conjunt d'històries que acaben bé, que proporcionen al lector una atmosfera de felicitat.

Montserrat Carulla. *El record és un pont al passat*. Barcelona: Ara Llibres, 2013

Memòries de l'actriu Montserrat Carulla, una de les més emblemàtiques de l'escena catalana. Una història viva del nostre país.

Lluís Juste de Nin. *La guerra dels besavis*.

Lleida: Edicions de Ponent, 2013

El llibre ens fa viatjar a l'any 1833, inici de l'enfrontament entre liberals i tradicionalistes. De Nin fa servir les relacions familiars per retratar una època convulsa que ell considera la llavor d'un greuge provocat per la falta de respecte als drets històrics catalans.

Agustí Pons. *Esprui, transparent*. Barcelona: Proa, 2013

Any Esprui, bon moment per llegir aquesta biografia d'aquest gran escriptor en llengua catalana, compromès amb la llengua i el nostre país.

Pilar Senpau. *Dieta catalana i salut*. Barcelona: Pòrtic, 2011

En aquest llibre es desmenteixen tòpics infundats que pesen sobre la nostra cuina.

Sílvia Soler. *L'estiu que comença*. Barcelona: Planeta, 2013

Llibre guardonat amb el premi Ramon Llull d'enguany. Història de dues famílies a partir dels seus fills. Un llibre ple d'esperança, positiu i alhora realista.

Carme Thió de Pol. *M'agrada la família que m'ha tocat. Educar els fills en positiu*. Vic:

Eumo, 2013

L'autora ens parla de temes tractats durant els més de trenta anys d'assessorament a grups de reflexió de pares i mares. Exposa els conflictes més comuns i proposa maneres d'actuar per millorar les relacions entre pares i fills.

Giuseppe Ungaretti. *El dolor*. Vic: Eumo, 2013

Llibre de poesia, que va sorgir després de la mort del fill de l'autor. Copsem el dolor, arrelat al cor, però lligat a la supervivència, a una llum que s'albira al fons del pou.

Per als néts

Mick Inkpen. *Un castell!!!*. Barcelona: Brúixola

Un llibre de la col·lecció "Els contes del Kíper". En Kíper és un gos molt trapella i amb ganes de passar-s'ho bé. (4/5 anys)

R.N. Martí. *La gota tafanera és al bosc*.

Barcelona: Editoria Nadal

Aventures d'una gota d'aigua que s'escapa del riu. (5/6 anys)

Romeo P. *Una sorpresa per a la Jana*.

Barcelona: Baula

Una altra aventura de la Jana i el Nil (hi ha altres títols). En Nil li vol donar una sorpresa a la Jana, què passarà? (3/4 anys)

Marcy Rudo. *La Lily s'inventa Londres*. Barcelona: Cruilla, 2012

Llibre d'aventures de dues nenes, la Lily i la Carme, en el que descobriran la fascinació pel món escènic. (10/12 anys)

Agenda 2013

Abril

Dijous 4: Reunió d'animadors.

A les 5 de la tarda, a Rivadeneyra, 6, 3a. Aula 1. Tema VIII – EL GOIG DEL SEGUIMENT. ¿Poden estar tristos els convidats a noces, mentre l'espòs és amb ells? (Mateu 9,15).

Dijous 11: Reunió d'animadors.

A las 5 de la tarde, en Rivadeneyra 6, 3a. Aula 3. Tema VIII – EL GOZO DEL SEGUIMIENTO, ¿Pueden acaso los invitados a la boda ponerse tristes mientras el novio está con ellos? (Mateo 9,15).

Maig

Dijous 2: Reunió d'animadors,

única del mes. A les 5 de la tarda, a Rivadeneyra, 6, 3a. Aula 1. Tema IX – ESPERANÇA ACTIVA, ¿Creus això? ¿No t'he dit que, si creus, veuràs la glòria de Déu? (Joan 11,26-40).

Dimecres 8, XXVII Trobada interdiocesana de Vida Creixent de les

diòcesis de Catalunya, Andorra i Les Illes, a la diòcesi de Lleida a la Seu Vella. A partir del 15 de març es podran fer reserves per a la trobada, a secretaria de 5 a 7 de la tarda.

Juny

Dijous 6: Reunió d'animadors,

única del mes. A les 5 de la tarda, a Rivadeneyra, 6, 3a. Aula 1. Tema X – NO ENS DEIXIS DE LA TEVA MÀ, ¿També vosaltres em voleu deixar? (Joan 6,67).

Dissabte 15 de juny : Trobada final de curs oberta a tothom. Matí a la Verge de la Pau.

Inici a les 10:30, conferència a les 11 h, sobre L'ANY DE LA FE, a càrrec del monjo de Montserrat Bernabé Dalmau. A les 12 h. Eucaristia per compartir i donar gràcies per tot el curs. Després un petit refrigeri de germanor. L'acte tindrà lloc a la parròquia de la Verge de la Pau (Pl. Ferran Casablanca, 4-6, entre Mandrí i Ganduxer. Per poder-hi arribar teniu els autobusos següents: 14, 16, 58, 64, 70, 72 i 74).

La Secretaria de Vida Creixent romandrà oberta de dilluns a divendres en horari de 5 a 7 de la tarda.